

Eda Selimoğlu
@kitaplarimlamutluyum

AĞAÇTAKİ ANLAM ARAYIŞI

İnsanlar genellikle bir ağaca, dallarına takılan bir uçurtmayı almak, meyve toplamak, mahsur kalan bir kediye kurtarmak ya da bunlara benzer nedenlerle çıkarken Pierre'in bir erik ağacına çıkmak için yaşamsal boyutta bir amacı vardı. Anlam arayışı...

Zihnimizi büyük bir fabrikaya benzetirsek, orada ürettiğimiz her düşünce, anlam kontrolünden geçtikten sonra yaşamımızda yer alıyor sanki. Bunun için de bir şeyleri değerli görüp görmemek bizim ona hissettiklerimizle ilintili olabilir. Peki bizler yüklediğimiz anlamlar üzerinden mi kendimizi mutlu ya da değerli kılıyoruz acaba? Resim yapmayı seven bir ressamın boyalarına yüklediği anlam, belki de onun bu resim yapma eylemini anlamlı kılıyordur. Fakat öte yandan, parmakları olmayan birinin piyano çalmayı anlamsız bulması da yine o eyleme yüklediği anlamdan doğuyordur kim bilir.

Her şeye iyi ya da kötü bir anlam yüklediğiniz yaşamda, günün birinde birisi karşınıza geçip bugüne dek yaptıklarınızın hiçbir anlamı olmadığını söylese ne düşünürdünüz bilmiyorum ama, Pierre Anthon böyle hissetmiş olacak ki, 7A sınıfının ilk gününde, tüm eşyalarını çantasına koyup sınıfı terk etti. Sonrasında ise bir erik ağacına çıktı. Pierre'i o ağaçtan indirmek hiç de kolay olmayacaktı.

Çocuk ya da çocukluk denildiğinde genellikle masum eylemler akla gelse de, kitabın altını çizmek istediği önemli bir ayrıntı, saflığın ve masumiyetin zaman ve koşullara göre değişebileceği gerçeği bana göre. Çünkü Pierre'i ağaçtan indirmek için arkadaşlarının ona hayatta anlamlı bir şeylerin olduğunu ispatlama çabalarında yer yer dehşete düşebiliyorsunuz. Bu süreçte çocuklar öncesinde oldukça azimli ve naif düşüncelerle yola çıkıyorlar. Fakat anlam arayışları giderek kendileriyle korkunç bir mücadeleye dönüşüyor. Hırs bedenlerine zehirli bir sarmaşık gibi dolanmaya başladığında ise anlam uğruna yaşamda değerli kıldıklarından zalimce vazgeçişlerine tanıklık ediyorsunuz. İşte bu noktada insan düşünmeden edemiyor. Belki de çevremizdekilerin bize ait ve önemseydiğimiz bir takım şeylerden vazgeçmemizi istemeleri düşüncesinin altında, kendi yaşamlarındaki eksikliklerden kaynaklı bir hayıflanma yatıyordur. Tıpkı kitaptaki çocukların bu uğurda kendilerine özgü, onları diğer insanlardan ayıran bir takım özellikleri örneğin dini inançları, iyi niyetleri, çocuk tarafları ya da sevgilerini arkadaşlarının isteği üzerine acımasızca kaybetmeleri gibi.

Aradıklarımız uğruna zaten elimizde olanları da kaybetmek, ağzına kadar dolu bir bardağa halen su doldurmaya çalışmak gibidir. Bu da susuzluğumuzu gidermek için bir çözüm sağlamaz. Yaşam başlı başına bir arayış mıdır tartışılır elbette ama diğer yandan ne aradığınıza da bağlı bir yerde. Sanırım bu durumda yapılması gereken en doğru şey, sahip olduklarımızla birlikte yaşamın içinde var olabilmek.

Yaşadığımız çatı altında himayesinde yetiştiğimiz kişilerin öğrettikleri ve yaşamda uyguladıkları da bizlere örnek olabilecek bir güçtedir. Pierre'in ailesi bu anlamda birçok açıdan irdelenebilir, babasının 68'lerde kalmış hippy yaşam tarzına sahip olduğu düşünülürse.

Nihilizmin sınırlarında gezerken, aslında yaşamda her şeyin bir anlamı olduğunu anlatan ironik bir eser aynı zamanda. Her şeyin anlamsız olduğunu ispat etmek için Pierre'in çıktığı erik ağacı anlamın ta kendisi bana göre. Yaşamda tutunacak bir dal ararken ağacın görkemini de gözden kaçırmamak gerekir diye düşünüyorum. ■